

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **K. Z.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2024, č. j. 57 Az 14/2024-15,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2024, č. j. OAM-444/ZA-ZA12-ZA17-2024. Žalovaný považoval stěžovatelovu opakovanou žádost o mezinárodní ochranu za nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a proto uvedeným rozhodnutím řízení zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] Dne 1. 12. 2024 doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání z téhož dne, jímž prostřednictvím svého zástupce výslovně bere podanou kasační stížnost zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel (žalobce) disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl; srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání ze dne 1. 12. 2024 za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Stěžovatel sice nespécifikoval, jaké věci se zpětvzetí týká, uvedl pouze, že „*tímto bere podanou kasační stížnost zpět*“, s ohledem na to, že u Nejvyššího správního soudu není v současné době vedeno žádné jiné řízení o kasační stížnosti stěžovatele, však není pochyb o vůli stěžovatele vzít zpět kasační stížnost právě v nyní řešené věci.

[4] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaného) nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud proto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal kasační stížnost zpět během lhůty pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s.) a před uplynutím této lhůty bylo řízení zastaveno, soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 5. prosince 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu